

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 30267-03-14 הכהן ואח' נ' המשמעתיים וועדות האתיקה ואח'

בפני כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

עותרים

1. איתמר הכהן
 2. מרים פורת
 3. אורי ויזנברג
 4. יעקב אמסטר
- ע"י עוה"ד דוד יצחק

נגד

משיבים

1. ועדת המינויים לבתי הדין המשמעתיים וועדות האתיקה
 2. ציון אמיר
 3. חיים קנת
 4. גידי פרישטיק
 5. עדי בר-טל
 6. עמנואל ויזר
- ע"י עוה"ד יצחקניא

חקיקה שאוזכרה:

[חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961: סע' 14, 118](#)

[כללי לשכת עורכי הדין \(מספר חברי בתי הדין המשמעתיים\), תשנ"ט-1999: סע' 1](#)

מיני-רציו:

* נדחתה עתירת העותרים כנגד ועדת המינויים לבתי הדין המשמעתיים וועדת האתיקה בלשכת עורכי הדין. נפסק, כי בחירת יו"ר בית הדין המשמעתי על חודו של קול היא בחירה מחייבת. גם אם נכונה הטענה, כי בהליך הבחירות היו מעורבים מניעים פוליטיים, לא נראה כי הדבר השפיע על תוצאות הבחירות.

* משפט מינהלי – החלטות – בחינתן

* עורכי-דין – בחירות – למוסדותיה של לשכת עורכי-הדין

.

העותרים הגישו עתירה מנהלית בה מבקשים לקבוע, כי תוצאות הבחירות לנשיאות בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין לתפקיד יו"ר בית הדין וסגניו, וכן האישור שניתן לתוצאות הבחירות ע"י ועדת המינויים בטלים, לנוכח אי סדרים ופגמים מהותיים היוורדים לשורש הליך הבחירות, במהלך האסיפה שכוונסה לצורך בחירתם לתפקיד.

.

בית המשפט דחה את העתירה ופסק כלהלן:

בית המשפט לעניינים מנהליים אינו שם עצמו בנעליה של הרשות המנהלית ואינו מחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו שלו. בית המשפט נדרש לשיקול את השיקולים הרלוונטיים לעניין.

ישנם שני תנאים מצטברים לביטול הבחירות הראשון הוא שעל בית המשפט להשתכנע כי הליך הבחירות היה לקוי; השני הוא כי היה בליקוי כדי להשפיע על תוצאות הבחירות. בהתקיים תנאים אלה, לבית המשפט יש שיקול דעת אם להורות על פסילת הבחירות.

בחירת יו"ר בית הדין המשמעתי על חודו של קול היא בחירה מחייבת לכל דבר ועניין.

גם אם נכונה הטענה, כי בהליך הבחירות היו מעורבים מניעים פוליטיים של אי אילו מהמעורבים או של אחרים, לא נראה כי הדבר השפיע על תוצאות הבחירות.

פסק - דין

1. עתירה מנהלית שהגישו ארבעה עורכי דין נגד ועדת המינויים לבתי הדין המשמעתיים וועדות האתיקה (להלן: "**ועדת המינויים**"), ונגד יו"ר בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין עו"ד ציון אמיר וארבעת סגניו. בעתירה מבקשים העותרים לקבוע כי תוצאות הבחירות לנשיאות בין הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין לתפקיד יו"ר בית הדין וסגניו, וכן האישור שניתן לתוצאות הבחירות ע"י ועדת המינויים בטלים, לנוכח אי סדרים ופגמים מהותיים היורדים לשורש הליך הבחירות, במהלך האסיפה שכונסה לצורך בחירתם לתפקיד. כן דרשו העותרים לקיים בחירות חוזרות לנשיאות בית הדין המשמעתי הארצי.
 2. העתירה מופנית למעשה כנגד החלטת ועדת המינויים מיום 4.3.14, במסגרתה החליטה ועדת המינויים לאשר את תוצאות הבחירות, חרף אי סדרים בהליך הבחירות. העותרים טוענים להתנהלות נפסדת, אשר גרמה לחלק מחברי בית הדין שלא לממש את זכותם לבחור את חברי הנשיאות ולניסיון לערב שיקולים פוליטיים בהתנהלות בית הדין.
 3. העותרים הם חברי בית הדין הארצי מתוקף מינויים מחודש ינואר 2014. העותר 4, עו"ד אמסטר, הגיש מועמדותו לשמש כיו"ר בית הדין במהלך הבחירות מושא העתירה.
- ועדת המינויים, בראשות כב' השופט (בדימ.) יעקב טירקל, היא הגוף הסטטוטורי האמון על אישור נשיאות בית הדין המשמעתי הארצי הנבחרת על ידי חברי בית הדין. ועדת המינויים הוקמה בהתאם להוראות [סעיף 118 לחוק לשכת עורכי הדין](#), תשכ"א – 1961 (להלן: "**החוק**"). בוועדה מכהנים 7 חברים ובראשם שופט בית המשפט העליון בדימוס. המשיב 2, עו"ד ציון אמיר נבחר לכהן כיו"ר בית הדין המשמעתי והמשיבים 3-6 נבחרו לכהן כסגניו בבחירות אשר התקיימו בתאריכים 16-17.2.14.

רקע נורמטיבי

4. בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין הוקם מכוח החוק ומשמש מוסד ממוסדות לשכת עורכי-הדין.

סעיף 14 לחוק קובע כי חברי בית הדין המשמעתי ימונו על ידי ועדת המינויים לתקופה של 4 שנים, מבין חברי הלשכה הכשירים לכך. בסעיף 1 לכללי לשכת עורכי הדין (מספר חברי בתי הדין המשמעתיים), תשנ"ט-1999 נקבע כי בית הדין הארצי ימנה 102 חברים.

5. חוק לשכת עורכי הדין במתכונתו המקורית, הקנה ללשכת עורכי הדין עצמאות כמעט מוחלטת בבחירת חברי בתי הדין המשמעתיים. כפי שעולה מדו"ח הוועדה הציבורית בעניין לשכת עורכי הדין בראשות כב' השופט (בדימוס) איילה פרוקצ'יה, בטרם תיקון 32 לחוק לשכת עורכי הדין, בחירת חברי בתי הדין המשמעתיים הן המישור הארצי והן במסגרת המחוזות נעשתה על ידי המועצה הארצית ועל ידי ועדי המחוזות. בפועל נערכו הבחירות על פי רשימות מוסכמות, ללא בחירות כלליות במחוזות או במועצה. על מצב דברים זה נמתחה ביקורת בבג"צ 1302/96 סיעת עצמאות ושינוי נ' ועד מחוז תל אביב, פד (3) 749, והוצע לתקן את החוק באופן שיסדיר את מינויי חברי בתי הדין המשמעתיים באמצעות ועדת מינויים בלתי תלויה במוסדות הלשכה.

בדו"ח ועדת פרוקצ'יה נאמר כי: "התיקון לחוק בענין הדין המשמעתי נועד לתקן את מערכת השיפוט המשמעתי של הלשכה מהשפעה של מינויים סיעתיים של חברי בתי הדין, ולהפקיד פיקוח על מערכת המינויים בידי גורמים חיצוניים. קביעותיו העיקריות של התיקון הן כי חברי בתי הדין המשמעתיים של הלשכה ימונו בידי ועדת מינויים עצמאית בראשות שופט בית המשפט העליון בדימוס, או נשיא לשעבר של בית המשפט המחוזי... אולם הצורך בהרחקת ההשפעה הסיעתית והפוליטית הפנימית הורגש במיוחד בתחום הרגיש של ענייני המשמעת, ודרכי מימושה בקרב חברי הלשכה. עניינים שהינם בליבת האתיקה של המקצוע. בתחום המינויים לבתי הדין המשמעתיים ניתנה מעתה דריסת רגל לגורם פיקוח חיצוני כדי להבטיח שעצמאות הלשכה לא תנוצל לרעה".

כפי שיובהר להלן, הקמתה של ועדת המינויים לא הביאה לסיום המחלוקות הפנימיות ולא הועילה כדי למנוע הגשתן של עתירות לבית המשפט, חדשות לבקרים.

העובדות

6. לאחר שהושלם הליך מינויים של 102 חברי בית הדין על ידי ועדת המינויים, נדרשו חברי בית הדין לבחור את נשיאות בית הדין. הנשיאות נבחרת על ידי חברי בית הדין שמונו, ואולם אישור הבחירה נעשה, כאמור, על ידי ועדת המינויים, הנותנת תוקף סופי להליך הבחירות ולמינוי חברי הנשיאות.

7. ביום 9.2.14 הודיע מנכ"ל לשכת עורכי הדין כי מועד הבחירות, אשר נקבע במקור ליום 10.2.14 יידחה ליום 16.2.14, שעה 14:30 (להלן: "**מועד הבחירות הראשון**"). בהודעה נאמר כי כל המעוניין להגיש מועמדות לתפקיד יו"ר/סגן יו"ר בית הדין המשמעתי הארצי, רשאי לעשות כן בהודעת דוא"ל, לא יאוחר מיום 11.2.14 שעה 10:00.
8. מועד הבחירות הראשון אופייני, לטענת העותרים, בהמולה בעלת אופי פוליטי. ביום הבחירות הגיע לידי העותר 4 מידע כי בניגוד לנוהל הבחירות בשנים קודמות, יו"ר הלשכה ומנכ"ל הלשכה מתכוונים להתערב בהליך הבחירות ולבצע הצבעה גלויה לנשיאות, למרות נוהג שהיה קיים לבצע הצבעה חשאית. בנסיבות אלה פנה העותר 4 לוועדת המינויים ביום 16.2.14 וביקש כי הנשיאות המכהנת תנהל את הליך ההצבעה וכי זו תיערך באופן חשאי. הפנייה לא זכתה למענה. ביום הבחירות הציג מנכ"ל הלשכה את שלושת המועמדים לתפקיד (המשיב 1 עו"ד אמיר, העותר 4 עו"ד אמסטר ועו"ד ראול קוט) וביקש לערוך הצבעה גלויה. כמחאה על כך, רבים מהנוכחים עזבו את המקום מבלי להצביע.
9. שאלת אופן ההצבעה עלתה להצבעה, והוחלט כי הבחירות תיערכנה בהצבעה חשאית באמצעות קלפי. מנכ"ל הלשכה הציע כי הקלפי תישאר פתוחה משך שבוע ימים, על מנת לאפשר לחברים אשר לא נכחו במקום לממש זכותם להצביע. הצעה זו נתקלה בהתנגדות חברי בית הדין, ביניהם המבקשים. לפיכך, הציע מנכ"ל הלשכה כי הקלפי תיפתח למחרת, יום 17.2.14 משעה 09:00 ועד השעה 17:00 (להלן: "**מועד הבחירות השני**").
10. ביום 16.2.14 הצביעו 68 מחברי בית הדין מתוך 102 חברים. פתקי ההצבעה נאספו למעטפה אטומה ולא נספרו. הקלפי ננעלה ואוחסנה בחדר המזכירות של בית הדין.
11. ביום 17.2.14 בשעות הבוקר שיגרה מזכירת בית הדין הודעת דוא"ל לחברי בית הדין בה נאמר כי ניתן לממש את זכות ההצבעה באותו היום, עד לשעה 17:00. במועד הבחירות השני הצביעו 14 חברי בית הדין, כך שבסך הכל השתתפו בהליך הבחירות 82 חברי בית הדין. ספירת קולות המצביעים העלתה כי לתפקיד היו"ר נבחר עו"ד ציון אמיר עם 35 קולות ולאחריו עו"ד אמסטר עם 34 קולות, ואילו המשיבים 6-3 נבחרו לסגני היו"ר.
12. ביום 20.2.14 פנתה העותרת 2, עו"ד פורת, לוועדת המינויים וטענה לפגיעות מהותיות בזכותה לבחור את חברי נשיאות בית הדין. בפנייתה, הלינה עו"ד פורת על הליך הבחירה וביקשה כי הוועדה תימנע מאישור תוצאות הבחירות ותורה על קיום בחירות חדשות, במועד אשר יאפשר לחברי המחוזות השונים ליטול חלק בהצבעה. בין היתר ציינה, כי ארגון הבחירות והזימון לאסיפה נעשו באופן בלתי דמוקרטי, כאשר קביעת המועד לא העניקה לכל חברי ביה"ד הזדמנות שווה לבחור, וכי פנתה למזכירת מנכ"ל הלשכה ולמזכירת בין הדין לשינוי שעת האסיפה. הובהר לה כי בקשתה תובא לעיון הוועדה ואולם זו לא נענתה.

13. בהחלטתה מיום 4.3.14 אישרה ועדת המינויים את תוצאות הבחירות, על אף פגמים פרוצדוראליים שנמצאו בהליך הבחירה (פרוטוקול הועדה, נספח 1 לתגובת המשיבה 1). לצורך הדיון באישור נשיאות בין הדין הארצי, צורפו לעיון חברי הועדה פרוטוקול הישיבה, פירוט תוצאות הבחירות ומכתבים של עוה"ד אמסטר, פורת, הכהן, סיטון ואליגון המלינים על הליך הבחירות, וכן מכתבו של מנכ"ל הלשכה עו"ד סלומון. לאחר דיון קצר שבמסגרתו עלו, בין היתר, טענות באשר למועדי הבחירות ומשלוח ההודעה על מועד הבחירות השני, הוחלט:

"חברי ועדת המינויים בישיבתה מיום 3.4.14 דנו בהשגות שהועלו במספר מכתבים של חברי לשכה נגד תוצאות הבחירות לנשיאות בית הדין המשמעתי הארצי וכן עיינו במכתבו של מנכ"ל הלשכה בעניין זה. חברי הועדה סבורים שיש צורך לתקן את כללי הבחירות למוסדות הלשכה באופן שיקבעו כללים לגבי דרכי הבחירה של נשיאותות בתי הדין המשמעתיים של הלשכה בנושאים כמו פרק הזמן לזימון חברי בית הדין לבחירות, קביעת ועדת בחירות (מבין החברים הנוכחים בהצבעה או מתוך הנשיאות היוצאת של אותו בית דין), חשאיות הבחירות ואופן פרסום ההודעה על קיום הבחירות. נראה לחברי הועדה שאכן היו לכאורה ליקויים פרוצדוראליים בתהליך הבחירות, אולם לא נמצא שיש בכך כדי למנוע את הועדה מלאשר את תוצאות הבחירות. לפיכך מאשרת הועדה את תוצאות הבחירות לנשיאות בין הדין המשמעתי הארצי כפי שהועברו אליה במכתבה של רכזת בין הדין מיום 18.2.14."

טענות העותרים

14. העותרים טוענים, כי בשים לב לאופן ניהול הליך בחירת הנשיאות, למאורעות יום הבחירות וללוח הזמנים הצפוף אשר נקבע לקיום הבחירות ולהתערבות גורמים פוליטיים בהליך הבחירה, ובייחוד בשים לב לעובדה כי בחירת היו"ר נפלה על חודו של קול, החלטת ועדת המינויים אינה סבירה. מדובר, לטענת העותרים, בפגיעה חמורה בזכות לבחור המצדיקה את ביטול תוצאות הבחירות וקיום בחירות חוזרות.

15. עוד טוענים המבקשים, כי עו"ד ציון אמיר נמנה על מקורביו של ראש הלשכה, אשר עשה לילות כימים כדי לוודא את בחירתו לתפקיד יו"ר ביה"ד הארצי, ומעורבות מנכ"ל הלשכה, עו"ד גיל סלומון, נועדה לקדם את העניין האישי שיש ליו"ר הלשכה בבחירתו של עו"ד אמיר. בנסיבות אלה טוענים העותרים, כי יש להורות על בחירות חוזרות אשר תשקפנה את רצון חברי בית הדין ואת הזכות היסוד לבחור ולהיבחר.

לדברי העותרים, המהומה שליוותה את מועד הבחירות הראשון גרמה לרבים מחברי בית הדין לעזוב את המקום, מבלי לממש את זכות הבחירה. ההודעה על המועד הנוסף נשלחה רק בבוקר הבחירות ולא איפשרה לחברים, כדוגמת עו"ד פורת, להיערך מבעוד מועד ולהגיע למקום ההצבעה בקלפי. הטוען לביטול הבחירות לא נדרש להראות את המספר המדויק של הליקויים ודי בהוכחת היקף הליקוי ובטענה כי יש בליקוי פוטנציאל לשינוי תוצאת הבחירות ברמת הסתברות מספקת ([רע"א 7073/05 סעידה נ' ח'יר](#), [פורסם בנבו] 21.01.06). כן נסמכים העותרים על פסק הדין [בעמנ \(י-ם\) 52997-11-13 אלי כהן נ' משרד הפנים](#) [פורסם בנבו] 26.12.13 שעניינו ביטול תוצאות הבחירות בבית-שמש, מחמת ליקויים חמורים ופגיעה בטוהר הבחירות, ועל פסק הדין [בבר"ם 582/14 עלי סלאם נ' ראמז ג'ראייסי ואח'](#) [פורסם בנבו] מיום 11.2.14, שעניינו ביטול תוצאות הבחירות בנצרת עקב זיוף והתחזות.

16. במהלך הדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 27.3.14, טענה העותרת 2, עו"ד פורת, כי לאור עיסוקה כפרקליטה במחוז דרום היא אינה יכולה להיעדר ממשרדי הפרקליטות ללא תיאום מראש ובהתראה קצרה. כן טענה, כי לא קיבלה הודעה בזמן סביר מראש לצורך היערכות להצבעה במועד השני, מאחר שתיבת הדוא"ל האישית שלה במקום עבודתה היתה מלאה.

במענה לשאלת בית המשפט, מדוע לא הוגשו תצהירים של כעשרים חברי בית הדין שלא מימשו את זכות הצבעתם, לרבות פירוט הסיבה לכך השיב ב"כ העותרים: "...זה לא פשוט לשכנע אנשים הרי בסופו של דבר לאף אחד אין טענה אישית כלפי מי שנבחר ולא מטילים דופי בכשרות שלהם... לא פניתי לכל העשרים שלא הצביעו ואני אפילו לא יודע מי כל העשרים איש האלה..." (עמ' 4-5 לפרוטוקול). כמו כן, לא התבקשה קביעת מועד הצבעה שלישי, לטובת חברים שלא מימשו את זכותם במועד הראשון והשני.

טענות ועדת המינויים

17. ב"כ ועדת המינויים טען, כי ההחלטה לאשר את תוצאות הבחירות התקבלה על פי כל אמות המידה הראויות במשפט המנהלי ולאחר שנבחנו בכובד ראש טענות העותרים. ועדת המינויים אינה כפופה ללשכת עורכי הדין ומוסדותיה. הרכבה, כפי שנקבע על ידי המחוקק, נועד להבטיח את עצמאותה ואת עצמאות שיקול הדעת של חבריה. הועדה קבעה, כי לא נפל פגם בטוהר הבחירות ומשכך ציינה בהחלטתה כי לכאורה היו ליקויים פרוצדוראליים בהליך הבחירות ואולם, לא נמצא כי יש בכך כדי למנוע מן הועדה מלאשר את תוצאותיהן.

18. הועדה המליצה לתקן את כללי הבחירות למוסדות הלשכה, כך שייקבעו כללים ברורים לגבי דרכי הבחירה, פרק הזמן לזימון חברי בית הדין קביעת ועדת הבחירות קביעת חשאיות הבחירות ואופן פרסום ההודעה על קיום הבחירות, אך הליקויים שנפלו בהליך אינם יורדים

לשורשו של עניין ואין בהם להשפיע על המהות או על תוצאות הבחירות. לא הובאה ראיה כלשהי בפני הועדה, המצביעה על פעולת זדון או מרמה זו זיוף, ולכן ככל שאכן ריחפו שיקולים ואינטרסים פוליטיים סביב הליך הבחירות, נותרו הם סמויים מן העין.

בטיעונה, נסמכה הועדה על ההלכה לפיה לא בנקל ולא בשל ליקוי כלשהו ייפסלו בחירות, כפי שנפסק למשל ב**בר"ם 1837/09 ניהאז משלב נ' עלי הזימה** [פורסם בנבו] (18.03.09).

כן טענה הועדה, כי פסה"ד בעניין בית שמש אינו מתאים לעניינו. שם, נמצאו זיופים ומעשים חמורים אשר הטילו צל כבד על הבחירות ותוצאותיהן. בעניינו, העותרים 1, 3 ו-4 מימשו את זכותם להצביע. העותרת 2 טענה כי לא קיבלה ההודעה על הארכת משך ההצבעה, אך לא הצביעה על נימוק המסביר מדוע בחרה לא להתייצב מלכתחילה במועד הבחירות הראשון. רובם המכריע של חברי בית הדין מימשו את זכותם להצביע. בנסיבות אלו, בדין קבעה הועדה כי לא נמצא ליקוי היורד לשורשו של ענין, שבגיני מוצדק היה לפסול את ההליך. מעבר לכך, הדעת נותנת כי לו היה העותר 4 זוכה בבחירות, על חודו של קול ובאותן נסיבות, לא היו הוא וחבריו טורחים להגיש עתירה זו, המבטאת את רצונם של 80.4% מחברי בית הדין שהצביעו בבחירות.

19. **המשיבים 2-6** הודיעו כי הם סומכים על שיקול דעתה של ועדת המינויים ומצטרפים לטיעוניה ונימוקיה בתגובתה. לתגובתם צורף תצהירו של מנכ"ל הלשכה, גיל סלומון, לפיו ביום הבחירות הראשון שבו בתוך זמן קצר מרבית הנוטשים לאולם הבחירות ועד לשעה 16:00 לערך סיימו כולם להצביע. עו"ד סלומון מעיד בתצהירו, כי פעל בעצה אחת עם העותר 4, אשר התמודד לתפקיד יו"ר בית הדין, כאשר החליט להאריך את משך ההצבעה עד למחרת. איש מחברי בין הדין לרבות העותרים לא הביעו מחאה כלשהי לעניין עצם הארכת משך ההצבעה או לעניין הזימון קצר המועד שנמסר על ידי מזכירות בית הדין.

דיון והכרעה

20. בית המשפט לעניינים מנהליים אינו שם עצמו בנעליה של הרשות המינהלית ואינו מחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו שלו. בית המשפט נדרש לשקול את השיקולים הרלוונטיים לעניין, האם ניתן להם משקל מתאים, האם האיזון שנערך ביניהם ראוי והאם החלטת הרשות נמצאת במתחם הסבירות (**עת"מ (ת"א) 16259-10-12 ליעד גורדון נ' לשכת עורכי הדין – ועד מרכזי** [פורסם בנבו] [07.04.13]; **עת"מ (ת"א) 19177-12-12 מיה גז-מסטיי נ' לשכת עורכי הדין בישראל** [פורסם בנבו] [23.01.13]; **עע"מ 4408/07 לשכת עורכי הדין בישראל נ' צ'רלי אבו סאלם** [פורסם בנבו] [25.03.08]).

21. מהחלטת ועדת המינויים עולה כי עמדו לנגד עיני חברי הוועדה טענות הנוגעות ל"המולה" שנבעה מהמעורבות הפוליטית לכאורה של ראש הלשכה ומנכ"ל הלשכה בהליך הבחירות ובפרט במועד הבחירות הראשון. חברי הוועדה התייחסו למכתבי התלונה שהתקבלו בענין זה לרבות מכתבו של מנכ"ל לשכת עורכי דין, עו"ד גיל סלומון. הוועדה אף התייחסה לטענה נקודתית לגבי יום הבחירות השני וההודעה קצרת המועד שנמסרה לגביו. בסופו של יום מתברר, כי מדובר בטענתה של עו"ד פורת בלבד, ולא הוגשו לוועדה או לבית המשפט מכתבים ותצהירים של חברים נוספים מבין 20 החברים שלא הצביעו בסופו של דבר.

יפים לענין זה הדברים שנאמרו בבר"ם 1837/09 [ניהאד משלב נ' עלי הזימה](#) [פורסם בנבו] (18.03.09): **"ישנם שני תנאים מצטברים לביטול הבחירות: הראשון הוא שעל בית המשפט להשתכנע כי הליך הבחירות היה לקוי; השני הוא כי היה בליקוי כדי להשפיע על תוצאות הבחירות...בהתקיים תנאים אלה, לבית המשפט יש שיקול דעת אם להורות על פסילת הבחירות...". "עם זאת, לא כל סטייה מסדרי הבחירות תיחשב כליקוי בחירות המצדיק את ביטול הבחירות: סופיות הבחירות, יציבות השלטון, והגשמת רצון הבוחרים בהליך דמוקרטי, הם כולם ערכים חשובים המובילים למסקנה כי לא בנקל ייעתר בית המשפט לבקשה לבטל תוצאותיהן של בחירות... על רקע זה נפסק כי בכדי שהליקוי יצדיק את ביטול הבחירות נדרש ליקוי היורד לשורשו של עניין".**

22. הועדה הסיקה כי אף שעלו פגמים פרוצדורליים בהליך, אין מדובר בפגם מהותי העולה לכדי הצדקה לביטול תוצאות הבחירות ולקיום ההליך מחדש. לגבי מועד הבחירות הראשון, לא נטען דבר בעתירה ובתצהיר. במהלך הדיון אמנם נטען, כי נבצר מעו"ד פורת להגיע כיוון שמדובר בשעות עבודה ועליה לנסוע מבאר שבע לתל-אביב. לא ניתן לקבל הסבר זה, לאור העובדה שחברי בית הדין הארצי מגיעים ממחוזות שונים, ועליהם להיערך לאפשרות כי ידרשו להגיע לתל-אביב כדי לממש את זכותם להצביע. אי-יכולתו של חבר אחד מתוך 102 חברים להגיע למועד בחירות שנערך אחת 4 שנים ונמסר לפחות 7 ימים מראש, אינה מצדיקה קיום מועד נוסף, הגם שבעניינו הוחלט על קיום מועד נוסף.

23. תמונה טענתם של העותרים באשר למועד הבחירות השני, לאור העובדה שהמועד נקבע בהסכמת העותר 4 וללא כל מחאה מצד שאר חברי בית הדין הארצי. טענה עו"ד פורת כי לא ראתה את הודעת הדוא"ל כיוון שתיבת הדוא"ל שלה הייתה מלאה. על כך, אין לה אלא להלין על עצמה, במיוחד כאשר מדובר בתיבת דוא"ל במקום עבודתה וחזקה עליה כי היא מודעת לאפשרות שהתיבה מלאה ויש לפנותה מדי פעם לצורך העבודה השוטפת.

מעבר לכך, טענתה של עו"ד פורת היא היחידה שהובאה מטעם העותרים. יתר העותרים לא התנגדו לקיום מועד הבחירות הנוסף ולא נמסר מידע באשר לסיבת אי הצבעתם של עשרים חברי בית הדין, אשר לא מימשו זכות הצבעתם. הדעת נותנת כי חלקם לפחות לא מימשו את זכות ההצבעה מסיבות שכלל אינן קשורות בנושא העתירה.

24. בחירת יו"ר בית הדין המשמעתי על חודו של קול היא בחירה מחייבת לכל דבר ועניין. איוש עמדות מפתח במוסד יוקרתי ובעל השפעה, מלווה לא פעם ב"מהומה" כזו או אחרת סביב אופן ניהול הליך הבחירה. התמונה המצטיירת במקרה דנן, היא של הליך שנוהל ללא כללים המסדירים את ההליכים הפרוצדורליים לקיום בחירות לנשיאות בית הדין. הכללים הקיימים אינם מסדירים באופן ישיר את הליך הבחירות. ועדת המינויים התייחסה לענין זה בהחלטתה וציינה, כי יש צורך לתקן את כללי הבחירות למוסדות הלשכה, באופן שיקבעו כללים לגבי דרכי הבחירה, פרק הזמן לזימון חברי בית הדין לבחירות, קביעת ועדת בחירות, חשאיות הבחירות ואופן פרסום ההודעה על קיום הבחירות. מדובר בהמלצה חשובה, שאימוצה בדרך של קביעת הכללים תמנע התדיינויות דומות בעתיד. לטעמי, ראוי להוסיף לכללים שיקבעו, גם הסדר של בחירה באמצעות יפוי כוח (פרוקסי), שיאפשר למי שנבצר ממנו להגיע ביום הבחירות לממש את זכותו ולהצביע באמצעות מיופה כוחו.

סוף דבר

25. גם אם נכונה הטענה, כי בהליך הבחירות היו מעורבים מניעים פוליטיים של אי אילו מהמעורבים או של אחרים, לא נראה כי הדבר השפיע על תוצאות הבחירות. הליך הבחירות נוהל בהתאם לסדרים שנקבעו על דעת העותרים ויתר חברי בית הדין, בהצבעה חשאית כנדרש, ותחת פיקוחה של ועדת המינויים. ב"כ העותרים ציין ברוב הגינותו, כי אין בפי העותרים טענה לזיוף או של הסטת התוצאה לטובת מועמד זה או אחר. פסקי הדין בעניין בית-שמש ונצרת אינם דומים לענייננו. שם, נפלו בהליך פגמים חמורים, דוגמת זיוף והתחזות. בענייננו לא נטען כי נפלו פגמים חמורים כגון אלה, ואין גם בסיס להסיק כי היה בליקויים הקלים אשר נפלו בהליך להשפיע על תוצאות הבחירות. הוועדה הסיקה כי אף שעלו פגמים פרוצדורליים בהליך, אין מדובר בפגם מהותי המצדיק ביטול תוצאות הבחירות וקיום ההליך מחדש, ולא מצאתי כי נפל פגם בהחלטתה המצדיק התערבות בית המשפט.

העתירה נדחת.

העותרים ישלמו למשיבים הוצאות העתירה בסך 10,000 ₪.

ניתן היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

דפנה אבניאלי 54678313/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)